

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 17224

гр. София, 18.09.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в закрито заседание на 18.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разгледа дело номер **9134** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс/АПК/ вр. чл.171 ал.5 от Закона за движението по пътищата/ЗДвП/.

Образувано е по жалба на „Стефи Лоджистик и Дистрибушън“ ЕООД,ЕИК[ЕИК],с адрес: [населено място], [улица] чрез адв.В. – САК,с посочен съдебен адрес [населено място], [улица],ет.2,ап.5 срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-004094 от 01.08.2024г. на полицейски инспектор М. М., отдел „Пътна полиция“ – СДВР с която и по отношение на жалбоподателят е приложена мярка – „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“.

Процесната жалба е допустима и редовна, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 172 ал.5 вр чл.172 ал.1 от ЗДвП и чл. 171 т.1 б.“а“ от ЗДвП, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.

Страните следва да бъдат конституирани от съда, а делото - да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание. На основание чл. 163, ал. 1 и 2 от АПК следва да се предостави на ответника право на отговор, да вземе становище по доказателствените искания, да посочи и представи на доказателства в 14 дневен срок от получаването на преписа.

На основание чл. 154, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) и чл. 170, ал. 1 от АПК съдът следва да даде указания на страните какво е разпределението на доказателствената тежест между тях във връзка с изясняване на обстоятелствата от значение за делото.

С процесната жалба е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, допуснато по силата на чл.175 ал.6 от ЗДвП по което настоящият състав ще се произнесе в рамките на настоящото определение.

Конкретните съображения изложени в подкрепа на особеното искане на страната се изразяват в твърденията:

Предварителното изпълнение би могло да причини на оспорващия значителна или труднопоправима вреда. С изпълнението на мярката се прекратява регистрацията на автомобил, собственост на жалбоподателя, поради действие на трети лица, което ще лиши собственика от възможността да упражнява пълният си обем права.

Успоредно с това се твърди, че ПАМ е наложена за управление на МПС, което е било отнето неправомерно от владението на жалбоподателя и управлявано в резултат от това отнемане.

Позовава се на чл.17 КРБ по силата на която разпоредба частната собственост е неприкосновена, а предназначението на вещи – МПС предполага управление по пътната мрежа с валидна регистрация.

Чрез позоваване на постановление на СРП за връщане на МПС ясно се вижда, че автомобилът е бил управляван без знанието и съгласието на доверителя, бил е предмет на престъпление и в случая прекратяването на регистрацията би представлявало санкция за собственика.

Успоредно с това дружеството осъществява транспортни услуги, респ. автомобил е необходим в дейността му, като неизползването му ще доведе до допълнителни разходи

По същество искането по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК е неоснователно.

Съгласно разпоредбата на чл. 172 ал.6 ЗДвП, подадената жалба срещу заповедта по чл.171 т.1 от Закона не спира изпълнението и. От своя страна, специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП на заповед по чл. 172, т. 1 от ЗДвП, поради което - приложими са общите правила по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.

Безспорно, изпълнението на невязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги въздейства негативно върху правната сфера на адресата. Това негативно въздействие подлежи на доказване във всеки конкретен случай в съответствие с нормативно предвидените основания. В тази връзка, оспорващият, който иска спиране, трябва да посочи конкретните вреди, които незабавното изпълнение би могло да му причини по вид и значителност. Успоредно с това, следва да се установи и настъпването им в степен на достатъчна вероятност.

Следва да се отбележи още, че нормативното изискване налага вредите да настъпят в резултат от предварителното изпълнение, а не от самия административен акт.

В тази връзка всички описани вреди всъщност намират изражение само в евентуалното ангажиране на допълнителни разходи, свързани с неизползване на автомобила, респ. ангажиране друг ресурс за компенсиране функцията, която автомобила изпълнява в дейността на жалбоподателя. Всички тези вреди обаче са обезщетими по своя характер и не представляват нито значителни, нито труднопоправими вреди по смисъла на закона.

ВАС е имал възможността да се произнесе, в аналогичен контекст, приемайки, че дори да се приеме, възможността на жалбоподателя да се причинят вреди от невъзможността да управлява автомобил, то тези вреди не са нито значителни, нито труднопоправими. /в под. см. напр. Определение № 6499 от 2.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3787/2019 г., VII о., Определение № 10087 от 1.07.2019 г. на ВАС по адм. д. № 7133/2019 г., VII о. и др. /.

Като продължение и видно от представеното прокурорско постановление за връщане на веществени доказателства от 23.08.2024г. – въпросният автомобил не е предмет на административно нарушение и с него не е извършвано престъпление. Същият е приобщен като веществено доказателство въз основа на оглед на местопроизшествие. В този смисъл посоченото постановление по никакъв начин не свидетелства, че МПС е било отнето противозаконно от владението на собственика, в която хипотеза възраженията му биха били основателни. Към настоящият момент обаче те се явяват необосновани и недоказани.

Извън изложеното жалбоподателят нито посочва конкретни вреди, нито техният вид и значителност, така, че същите да излезнат отвъд категорията – твърдение и да придобият противопоставима на общественитя интерес вероятност, така, че съдът да осъществи анализ в детайли.

Всъщност всички твърдени вреди са обезщетими по гражданско правен ред – бил по пътя на ангажиране отговорността за вреди причинени на работодател от негов служител /предоставил автомобила на трето лице/, било чрез друг, алтернативен гражданско правен способ. Разбира се – при незаконосъобразност на самата заповед – вредите подлежат на обезщетяване и по публично-правеният ред за отговорност на държавата за вреди от незаконосъобразен акт.

С оглед изложеното процесното искане се явява неоснователно и не обосновава защита на частния интерес надделяваща над публичният интерес, обезпечен чрез допуснатото по силата на закон предварително изпълнение на заповедта.

Настоящото производство предполага незабавно произнасяне, поради което съдът не дава доказателствени указания на страните със срок за изпълнението им, което не позволява да бъде проверено твърдението на жалбоподателя отвъд представените от него доказателства. Доколкото закона не установява преклузия пред възможността подобно искане да предявено повторно, то жалбоподателят, след снабдяване с надлежни доказателства установяващи наличието на противозаконно отнемане на автомобила от владението му би могъл да предяви повторно искането си.

С оглед всичко гореизложено и на основание чл. 166, ал. 3 във вр. с ал. 4 и ал. 2 от АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, искането следва да се отхвърли. ,

Поради това, Административен съд София-град, 74 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на „Стефи Лоджистик и Дистрибушън“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за спиране на предварителното изпълнение на заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-004094 от 01.08.2024г. на полицейски инспектор М. М., отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

КОНСТИТУИРА страните по делото, както следва:

Жалбоподател: „Стефи Лоджистик и Дистрибушън“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: чрез адв.В. – САК, с посочен съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, ап.5

Ответник: полицейски инспектор М. М., отдел „Пътна полиция“ – СДВР

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 11.11.2024 г. от 13.35 часа.

УКАЗВА на жалбоподателя, на основание чл. 163, ал. 3 АПК, че носи доказателствената тежест за установяване съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици. И по-конкретно, но не само, указва на същият – да представи доказателства, че въпросното МПС е било отнето от владението му без знанието и съгласието му. В т.ч. - подадена жалба до разследващ орган и/или данни за образувано

досъдебно производство от които може да се установи наличието на противоправно отнемане и използване на посоченият автомобил от трето лице, без знанието и съгласието му, респ. на неговият пълномощник.

УКАЗВА на жалбоподателя, че при необходимост от снабдяване с такива доказателства може да поиска и да му бъде издадено съдебно удостоверение.

УКАЗВА на ответника, на основание чл. 163, ал. 3, вр. чл. 170, ал. 1 АПК, че трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалваната Заповед, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

ДА СЕ ВРЪЧИ на ответника препис от жалбата - за писмен отговор, посочване и представяне на доказателства в 14-дневен срок от получаването на преписа.

ДА СЕ УВЕДОМИ Софийска градска прокуратура с оглед възможността за встъпване в процеса на основание чл. 16, ал. 1, т. 3 АПК.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ страните по делото и СГП за насроченото открито съдебно заседание.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от неговото съобщаване единствено в частта с която е отхвърлено искането на жалбоподателя за спиране действието на оспорваната заповед.

Преписи от определението да се изпратят на страните и на СГП.

Съдия: